

Bilag I.**Brevveksling mellem Justitsministeriet og Handelsministeriet om, hvorvidt Bankloven omfatter Nationalbanken.**(1).*Til Handelsministeriet.*

En Udtalelse over Sagen udbedes.

Justitsministeriet, den 2. Oktober 1920.

P. M. V.

Schrøder.**Nationalbanken
i København.**

Kjøbenhavn, den 1. Oktober 1920.

*Til Den Kongelige Bankkommisær, Hs. Excellence Hr. Justitsminister
Sv. Rytter, K. af Dbg.*

Den 4. Oktober d. A. træder Bankloven (Nr. 541 af 4. Oktober 1919) i Kraft. Fra forskellig Side er der ytret modstridende Opfattelser angaaende, hvorvidt Bankloven finder Anvendelse paa Nationalbanken.

Ifølge Lovens Paragraf 22 kan Handelsministeren fastsætte Lempelser for Banker, der er oprettede ved særlig Lov; men forinden Spørgsmaalet opstaar om Dispensationer, hvilke jo i Indhold og Varighed er afhængige af den til enhver Tid fungerende Handelsminister, synes det Spørgsmaal at maatte afgøres, om saadan Dispensation er nødvendig for Nationalbankens Vedkommende.

For de fleste af Banklovens Bestemmelser er Spørgsmaalet uden direkte praktisk Interesse.

Dette gælder naturligvis først Bestemmelserne i de Paragraffer, som udtrykkelig undtager de Banker, hvis Forhold er ordnede ved særlig Lov (Prgf. 7, 8 og 11). Om disse Paragraffer skal det kun bemærkes, at man ikke fra dem kan slutte modsætningsvis derhen, at naar Nationalbanken ikke udtrykkelig undtages i de øvrige Paragraffers Bestemmelser, ligger heri den Lovgivningsvilje indirekte udtrykt, at Nationalbanken er indbefattet under Reglerne i disse Paragraffer. Det skal senere paa vises, hvorfor man ikke kan drage denne Slutning af Lovens Taushed angaaende Nationalbanken.

Heller ikke har Spørgsmaalet Interesse for Bestemmelser som de, der indeholdes i Prgf. 2, 4, 9, 10, 12, 16 og 21. Dels drejer det sig om Regler, hvis Overholdelse Nationalbanken vil anse som selvfølgelig eller som for Nationalbanken er oktrojmæssige, dels om Forholdsregler, som vor kongelige Bankkommisær har Myndighed til at gennemføre.

Men der findes Bestemmelser i Bankloven, der ikke synes forenelige med Bankens Oktroj, nemlig Bestemmelserne om Tilsyn med Bankerne og disses Revisionsordning, (Prgf. 3, 13, 14, 15, 18 og 21) om Vedtægternes Stadfæstelse af Handelsministeren (Prgf. 5) og om Bankernes Tilskud til Bankrevisionen (Prgf. 20).

Det er overflødigt at minde om, at Nationalbankens Oktroj er fremgaaet som en Kontrakt, der paa den ene Side er vedtaget af Bankens Aktionærer i Overensstemmelse med Prgf. 15 i Oktrojloven af 12. Juli 1907 (Nr. 157) og paa den anden Side i Prgf. 16 er garanteret mod Forandringer fra Statens Side.